

РЕЦЕНЗИЯ

от доц. д-р Борислав Цеков

на дисертационен труд на Михаел Пилйавски на тема: „Философски аспекти и развитие на правото на мълчание в Израел“ за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по докторска програма „Съвременни философски теории“, в професионално направление 2.3. Философия, област на висше образование 2.

Хуманитарни науки, с научен ръководител: доц. д-р Ива Манова

1. Данни за процедурата и обща характеристика на дисертационния труд

Със Заповед № 1435 от 26.06.2026 г. на Ректора на Югозападния университет „Неофит Рилски“ съм определен за член на научното жури в процедурата за защита на дисертационния труд на Михаел Пилйавски на тема „Философски аспекти и развитие на правото на мълчание в Израел“ за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ по докторска програма „Съвременни философски теории“, в професионално направление 2.3. Философия, област на висше образование 2. Хуманитарни науки. В рамките на работата на научното жури ми е възложено изготвянето на настоящата рецензия.

Дисертационният труд е разработен във Философския факултет, катедра „Философски и политически науки“ на Югозападния университет „Неофит Рилски“ – Благоевград, под научното ръководство на доц. д-р Ива Манова. Представен е за придобиване на образователната и научната степен „доктор“ в професионално направление 2.3. Философия, докторска програма „Съвременни философски теории“.

Дисертацията е в обем от 160 страници и включва увод, четири глави, заключение, формулирани приноси на изследването, препоръки за бъдещи изследвания, декларация за научна етика и библиография. Библиографията обхваща 161 заглавия на два езика (английски и иврит).

Представената структура съответства на характера на изследователския проблем. Изложението се движи от общата философска и историческа рамка на естествените и човешките права към специфичния проблем за конституционализирането на правото на мълчание в израелската правна система.

2. Актуалност и значимост на темата

Темата на дисертационния труд е актуална и научно значима. Правото на мълчание е разгледано не само като процесуална гаранция в наказателното производство, но и в по-широк философски контекст, включващ проблемите за човешкото достойнство, свободата, индивидуалната автономия, защитата срещу самоинкриминиране и допустимите граници на държавната принуда.

Специфичен интерес представлява израелската правна система като предметно поле на изследването. Авторът свързва развитието на правото на мълчание с особеностите на израелския конституционализъм и по-конкретно с приемането през 1992

г. на Основния закон „Човешко достойнство и свобода“. В дисертацията се проследява начинът, по който общите принципи на този Основен закон се използват от съдилищата за обосноваване и защита на конкретни фундаментални права.

Авторът обосновава необходимостта от изследването и с наличието на определена изследователска празнина. Независимо от съществуващата литература върху въздействието на Основните закони от 1992 г. и ролята на Върховния съд при защитата на гражданските права в Израел, в труда се аргументира позиция, че процесът на конституционализиране конкретно на правото на мълчание не е получил достатъчно самостоятелно внимание.

Като съществено достойнство на избраната проблематика оценявам стремежа на автора да не остане в границите на чисто юридическия наратив, да постави правото на мълчание в контекста на по-общия въпрос за отношението между индивида и държавната власт. По този начин конкретната правна гаранция се разглежда като институционален израз на фундаменталните философски идеи за свободата, автономията и човешкото достойнство. Именно това придава на темата необходимия философски профил и я прави релевантна към докторска програма „Съвременни философски теории“.

3. Обект, предмет, цел и задачи на изследването

Обектът на изследването е правната рамка и практиката по защита на човешките права в Израел и тяхната теоретична основа, а предметът е процесът, чрез който правото на мълчание придобива конституционен статут в израелската правна система.

Основната цел на дисертационния труд е да бъде проследен процесът, чрез който израелските съдилища посредством своите решения трансформират едно законово право в конституционно, както и да се покаже по какъв начин тези решения могат да бъдат интерпретирани като практическо проявление на дискурса за правата на човека и на философските теории, които стоят в неговата основа.

За реализирането на тази цел са поставени взаимно свързани задачи: изследване на израелската „конституционна революция“ и ролята на съдебния активизъм; анализ на защитата срещу самоинкриминиране; изследване на задължението на полицията да информира заподозрения за правото му да мълчи; разглеждане на въпросите за предоставянето на документи и допустимостта на доказателствата; съпоставяне на съдебната практика с философските концепции за граждански, естествени и фундаментални права и реконструиране на философските основания на модерния дискурс за правата на човека.

Изследователската хипотеза е ясно формулирана. Авторът приема, че след приемането на Основните закони през 1992 г. Върховният съд и другите израелски съдилища посредством своята практика успяват да придадат конституционна защита на правото на мълчание, като Основният закон „Човешко достойнство и свобода“ предоставя нормативната основа за този процес. Налице е логическо съответствие между обекта и предмета на изследването, поставената цел, конкретните задачи и основната хипотеза.

4. Методология на изследването

Използваната методология е качествена и съответства на характера на поставения научен проблем. Изследването се основава на анализ на решения на израелски съдилища,

становища и изследвания на правни специалисти, философски произведения, исторически материали, международни договори и други правни източници. Съчетани са исторически, философско-политически и юридически подходи. Това методологическо съчетание е оправдано от интердисциплинарния характер на дисертацията. Съдебните решения са използвани не само като източници за установяване на действащата правна доктрина, но и като материал, чрез който могат да бъдат проследени определени нормативни разбирания за човека, неговото достойнство и свобода и границите на държавната власт.

Авторът посочва и ограниченията на изследването. Поради географската дистанция не са проведени интервюта със съдии, адвокати и участници в разглежданите съдебни производства, поради което изследването е основано предимно върху анализ на текстови източници. Това ограничение е коректно заявено и не поставя под съмнение приложимостта на избрания метод към основния предмет на дисертацията.

5. Оценка на структурата и съдържанието на дисертационния труд

Първата глава – „Human Rights, the Right to Remain Silent, and the ‘Constitutional Revolution’ in Israel“ – изгражда необходимия исторически, политически и правен контекст. В нея са разгледани развитието на човешките права в Израел, ролята на организациите за защита на човешките права, мястото на Върховния съд преди конституционните промени от 1992 г., принципите на конституционното право, Основният закон „Човешко достойнство и свобода“, съдебният активизъм и променената роля на Върховния съд след т.нар. „конституционна революция“. Тази глава изпълнява важна функция за цялостната логика на изследването, тъй като показва, че развитието на правото на мълчание не може да бъде разбрано извън общата трансформация на конституционната защита на индивидуалните права в Израел. Положително оценявам факта, че авторът представя различни позиции относно характера и последиците на „конституционната революция“. Наред с позицията, свързана с Аарон Барак и разбирането за особения нормативен статут на Основните закони, са отчетени и критични становища към това разбиране. Така изложението не остава едностранно и показва съществуващия доктринален дебат.

Втората глава – „The Principles of Constitutionalism and Natural Rights Theory as Developed by Enlightenment Thinkers“ – има ключово значение за философската рамка на дисертацията. Разгледани са Просвещението, рационалността, развитието на модерната философска мисъл, идеите за естествени права, автономията на личността, народния суверенитет и ограничаването на политическата власт. Специално внимание е отделено на Джон Лок, Жан-Жак Русо, Имануел Кант и на по-широкия контекст на европейското Просвещение. Авторът правилно търси философската генеалогия на съвременните права извън границите на позитивното право. Сред характерните за Просвещението идеи той откроява рационалността на човека, разбирането за политическата власт като произтичаща от народа, предназначението на управлението да защитава индивидуалните права и свободи и значението на конституционното управление. Този теоретичен фундамент позволява правото на мълчание да бъде разглеждано не просто като техническа процесуална гаранция, а като конкретно проявление на принципа за автономия на личността и ограничаване на държавната принуда.

Третата глава – „The Human Rights Discourse Developed in the 20th Century. The Notions of Human Rights and Fundamental Rights“ – проследява преминаването от класическата теория на естествените права към съвременния дискурс за фундаменталните и универсалните човешки права. В нея се разглеждат съотношенията между граждански и естествени права, границите на защитата на човешките права, процедурни и същински права, формална и съдържателна демокрация, гражданските права, универсалността на фундаменталните права, Всеобщата декларация за правата на човека и двата международни пакта. Разгледано е и историческото развитие на правото на мълчание.

Главата има важно концептуално значение, защото позволява конкретното право на мълчание да бъде ситуирано в системата на фундаменталните права и да бъде анализирано в контекста на по-общия въпрос за универсалността на правата и границите на тяхното ограничаване.

Четвъртата глава – „How the Right to Remain Silent Has Become a Constitutional Right in Israel? Analyses of Israeli Court Rulings“ – има централно значение за доказването на изследователската хипотеза. Тук авторът преминава от общата философска и историческа рамка към конкретния анализ на израелската съдебна практика. Разгледани са защитата срещу самоинкриминиране, задължението на израелската полиция да информира заподозрения за правото му да мълчи, конфиденциалността и предоставянето на документи, както и допустимостта на доказателства, събрани в нарушение на Основния закон „Човешко достойнство и свобода“.

В тази част най-отчетливо се проявява интердисциплинарният характер на дисертацията. Анализът позволява философската идея за автономния и свободен субект да бъде свързана с конкретните ограничения, които конституционната защита поставя пред принудителните правомощия на държавата. Интерес представлява и разглеждането на допустимостта на доказателствата, получени при нарушаване на фундаментални права. Авторът отчита, че конституционното нарушение не води непременно до автоматично изключване на всяко доказателство, а изисква преценка на конкретните обстоятелства. Разгледано е и отношението на израелската практика към доктрината за „плодовете на отровното дърво“, като доказателствените правила се поставят в контекста на конституционната защита на човешкото достойнство и личната свобода. Считам четвъртата глава за особено важна за цялостното изследване, тъй като именно в нея авторът има възможност да демонстрира практическата връзка между философските основания на човешките права и тяхното съдебно институционализиране.

6. Основни резултати от изследването

Заключението обобщава резултатите от проведеното изследване и ги съотнася с първоначално поставената хипотеза. Въз основа на анализираната съдебна практика авторът достига до извода, че след приемането на Основните закони наказателното право и наказателният процес в Израел все по-съществено се поставят в рамката на конституционните изисквания за защита на индивидуалните права. Основният закон „Човешко достойнство и свобода“ се разглежда като нормативната основа, посредством която съдебната практика издига правото на мълчание и защитата срещу самоинкриминиране до конституционно равнище. Нарушаването на тези права може да има последици и за допустимостта на получените доказателства.

Във философски план съществен резултат на изследването е разкриването на връзката между абстрактните нормативни категории за човешко достойнство, свобода и автономия и конкретните ограничения върху упражняването на държавна принуда. В този смисъл правото на мълчание се явява особено подходящ предмет за философско-правно изследване. То поставя в практически контекст класическия проблем за границата между обществения интерес от ефективно правораздаване и необходимостта от защита на индивида като автономен носител на фундаментални права.

7. Оценка на научните и научно-приложните приноси

В дисертационния труд са формулирани три основни приноса. Първият се отнася до практическото приложение на философските теории за човешките права посредством съдебни решения, включително в правна система, която няма единна писана конституция. Вторият е свързан с ролята на съдебното тълкуване и прецедента за трансформирането на права, които не са изрично признати като конституционни, в права с конституционен статут. Третият се състои в проследяването на развитието на правото на мълчание до конституционно право в специфичния контекст на израелската правна система.

Приемам основната насока на заявените от автора приноси. Според мен те могат да бъдат систематизирани в три взаимно свързани направления. На първо място е философско-теоретичният аспект, тоест поставянето на конкретната процесуална гаранция в контекста на философските концепции за естествени права, свобода, автономия и човешко достойнство. На второ място е интердисциплинарният аспект, тоест съчетаването на философски анализ с изследване на конституционната и съдебната практика, чрез което се проследява взаимодействието между нормативни идеи и институционални механизми. На трето място е конкретният изследователски резултат – систематизирането на процеса, чрез който правото на мълчание придобива конституционно значение в контекста на израелската „конституционна революция“, както и изследването на ролята на Основния закон „Човешко достойнство и свобода“ и съдебната практика за този процес.

Смятам, че заявените приноси произтичат от поставените цели и задачи и намират опора в проведеното изследване.

8. Автореферат, публикации и научна добросъвестност

Авторефератът представя основните характеристики на дисертационното изследване – неговата актуалност, обект и предмет, цел и задачи, хипотеза, методология, структура, резултати и заявени приноси. В основните си положения той съответства на съдържанието на дисертационния труд.

По темата на дисертацията са посочени три публикации от 2024 г., които са посветени на задължението на израелската полиция да информира заподозрения за правото му на мълчание, влиянието на Основните закони върху наказателното право и правото на мълчание и влиянието на Основния закон за човешкото достойнство и свобода

върху използването на инкриминиращи доказателства. Тематичната им връзка с предмета на дисертацията е непосредствена.

В дисертацията е включена декларация за научна етика, в която авторът заявява авторския характер на труда и спазването на правилата за позоваване и цитиране на използваните източници. Представен е и отчет от институционална проверка за автентичност чрез iThenticate/Turnitin. Посоченият в отчета индекс на сходство е 18%, като документът определя този резултат като попадащ в допустимите граници съгласно цитираното в него решение на Издателския съвет на университета.

9. Критични бележки и препоръки

Наред с безспорните достойнства на дисертационния труд могат да бъдат направени и някои критични бележки, които обаче не променят положителната оценка, а по-скоро очертават възможности за допълнително прецизиране и задълбочаване на изследването, особено при евентуалното му бъдещо публикуване като монографичен труд.

На първо място, в отделни части на дисертацията историческото, правното и описателното изложение доминира спрямо същинската философска проблематизация. Това е обяснимо предвид спецификата на предмета, но една още по-последователна връзка между анализа на конкретните съдебни решения и философските категории за автономия, достойнство, свобода и легитимност на държавната принуда би открийла още по-ясно философския профил на изследването.

На второ място, теоретичният контекст в отделни части е твърде широко разгърнат. Това се забелязва особено в трета глава, където наред с непосредствено релевантните проблеми за фундаменталните права, тяхната универсалност и развитието на правото на мълчание е включен и самостоятелен казус, посветен на философска критика на реакцията на европейските правителства към сирийската бежанска криза през 2015 г. Темата сама по себе си е значима, но по-непосредственото ѝ обвързване с централната изследователска проблематика би допринесло за по-голяма композиционна стегнатост и ясен изследователски фокус.

На трето място, методологическата част би могла да бъде развита чрез по-подробно посочване на критериите, въз основа на които са подбрани конкретните съдебни решения, както и чрез по-ясно експлициране на аналитичната процедура, посредством която от юридическата аргументация се извеждат философски заключения. Това би направило методологическата конструкция на изследването още по-прозрачна.

На четвърто място, определено концептуално прецизиране би било особено полезно при формулирането на втория научен принос, определен от автора като разкриване на начина, по който съдът може практически да „създаде конституция“. Получените резултати според мен могат по-точно да бъдат описани като процес на конституционализация посредством съдебно тълкуване или като извеждане на конкретни конституционни права от по-общите принципи на човешкото достойнство и свободата. Подобно уточнение би засилило прецизността на приносната претенция.

На пето място, по-широкото развитие на сравнителната перспектива би могло допълнително да обогати изследователските резултати. Съпоставянето на израелския модел с други правни системи би позволило по-ясно да се открие кое в анализирания процес произтича от спецификата на израелския конституционализъм и кои негови характеристики имат по-общо значение. Подобна перспектива е в съзвучие и със собствените препоръки на автора за бъдещи изследвания.

10. Заключение и обща оценка

Представеният дисертационен труд на Михаел Пилйавски на тема *„Философски аспекти и развитие на правото на мълчание в Израел“* представлява завършено интердисциплинарно изследване на значим проблем, разположен в пресечната точка между философията на правото, теорията за човешките права, конституционната и наказателноправната практика.

Авторът е формулирал ясно обекта, предмета, целта, задачите и основната хипотеза на изследването. Използвана е подходяща за предмета качествена методология, като са привлечени философски, исторически, нормативни и съдебни източници. Структурата на дисертацията в основната си част следва логиката на поставения проблем и позволява последователно преминаване от философско-историческите предпоставки на естествените и човешките права към анализа на конкретното им проявление в израелската съдебна практика.

Като особено положителна страна на дисертационния труд оценявам опита да бъде проследена връзката между философската теория за естествените и човешките права и институционалните механизми за тяхното признаване и защита. Авторът показва как общите нормативни идеи за човешко достойнство, свобода и автономия могат да придобият конкретни последици при определянето на допустимите граници на държавната намеса в наказателното производство.

В този контекст изборът на правото на мълчание като предмет на изследване е продуктивен. То позволява да бъде поставен един от класическите въпроси на политическата и правната философия – отношението между свободата на индивида и принудителната власт на държавата – в контекста на конкретни институционални практики и съдебни решения.

Дисертационният труд показва способност на автора за самостоятелна изследователска работа, за работа с различни типове научни и правни източници, за систематизиране на значителен материал и за формулиране на обосновани изводи. Представените научни резултати и приноси са свързани с предмета и целите на дисертацията.

Направените в настоящата рецензия критични бележки имат предимно препоръчителен характер и не променят положителната оценка за качествата на дисертационния труд и постигнатите научни резултати. Те очертават възможности за последващо концептуално прецизиране, за разширяване на сравнителния анализ и за още по-силно открояване на философското измерение на изследваната проблематика.

Въз основа на моята цялостна оценка на представения дисертационен труд, автореферат, научни публикации и останалите материали, свързани с настоящата процедура, давам положителна оценка на дисертационния труд на Михаел Пилйавски „Философски аспекти и развитие на правото на мълчание в Израел“.

С оглед на изложеното предлагам на уважаемото научно жури да присъди на Михаел Пилйавски образователната и научна степен „доктор“ в докторска програма „Съвременни философски теории“, професионално направление 2.3. Философия, област на висше образование 2. Хуманитарни науки

28.09.2026 г.

Благоевград

Рецензен

(Доц. д-р

Регламент (ЕС) 2016/679 на
Европейския парламент и на
Съвета от 27.04.2016

REVIEW

by Assoc. Prof. Dr. Borislav Tsekov

of the dissertation of Michael Pilyavsky, entitled: **“Philosophical Aspects and Development of the Right to Remain Silent in Israel”**, submitted for the award of the educational and scientific degree of **“Doctor” (PhD)** in the doctoral programme **“Contemporary Philosophical Theories”**, professional field **2.3. Philosophy**, field of higher education **2. Humanities**, under the **academic supervision of: Assoc. Prof. Dr. Iva Manova**

1. Information on the Procedure and General Characteristics of the Dissertation

By Order No. 1435 of 26 June 2026 of the Rector of South-West University “Neofit Rilski”, I was appointed as a member of the scientific jury in the procedure for the defence of Michael Pilyavsky’s dissertation entitled *“Philosophical Aspects and Development of the Right to Remain Silent in Israel”*, submitted for the award of the educational and scientific degree of “Doctor” (PhD) in the doctoral programme “Contemporary Philosophical Theories”, professional field 2.3. Philosophy, field of higher education 2. Humanities. As part of the work of the scientific jury, I was assigned the task of preparing the present review.

The dissertation was prepared at the Faculty of Philosophy, Department of Philosophical and Political Sciences, at South-West University “Neofit Rilski” – Blagoevgrad, under the academic supervision of Assoc. Prof. Dr. Iva Manova. It has been submitted for the award of the educational and scientific degree of “Doctor” (PhD) in professional field 2.3. Philosophy, doctoral programme “Contemporary Philosophical Theories”.

The dissertation comprises 160 pages and includes an introduction, four chapters, a conclusion, a statement of the research contributions, recommendations for future research, a declaration of academic ethics, and a bibliography. The bibliography comprises 161 titles in two languages (English and Hebrew).

The structure presented corresponds to the nature of the research problem. The exposition proceeds from the general philosophical and historical framework of natural and human rights to the specific issue of the constitutionalization of the right to remain silent within the Israeli legal system.

2. Relevance and Significance of the Topic

The topic of the dissertation is timely and scientifically significant. The right to remain silent is examined not only as a procedural safeguard in criminal proceedings, but also within a broader philosophical context encompassing the issues of human dignity, freedom, individual autonomy, protection against self-incrimination, and the permissible limits of state coercion.

The Israeli legal system as the specific subject area of the research is of particular interest. The author relates the development of the right to remain silent to the distinctive features of Israeli constitutionalism and, more specifically, to the adoption in 1992 of the Basic Law: Human Dignity and Liberty. The dissertation traces the manner in which the general

principles of this Basic Law are used by the courts to substantiate and protect specific fundamental rights.

The author also substantiates the need for the research by identifying a particular research gap. Notwithstanding the existing literature on the impact of the 1992 Basic Laws and the role of the Supreme Court in the protection of civil rights in Israel, the dissertation advances the position that the process of constitutionalizing the right to remain silent specifically has not received sufficient independent scholarly attention.

I regard as a significant merit of the chosen subject matter the author's endeavour not to remain within the confines of a purely legal narrative, but to place the right to remain silent within the context of the broader question concerning the relationship between the individual and state authority. In this way, the specific legal safeguard is examined as an institutional expression of fundamental philosophical ideas concerning freedom, autonomy, and human dignity. It is precisely this approach that gives the topic the necessary philosophical profile and makes it relevant to the doctoral programme "Contemporary Philosophical Theories".

3. Object, Subject Matter, Aim, and Objectives of the Research

The object of the research is the legal framework and practice concerning the protection of human rights in Israel and their theoretical foundations, while its subject matter is the process through which the right to remain silent acquires constitutional status within the Israeli legal system. The principal aim of the dissertation is to trace the process through which Israeli courts, by means of their decisions, transform a statutory right into a constitutional right, as well as to demonstrate how these decisions may be interpreted as a practical manifestation of human rights discourse and of the philosophical theories underlying it.

In order to achieve this aim, a number of interrelated objectives have been set: to examine the Israeli "constitutional revolution" and the role of judicial activism; to analyse protection against self-incrimination; to examine the obligation of the police to inform a suspect of the right to remain silent; to consider issues relating to the production of documents and the admissibility of evidence; to compare judicial practice with philosophical concepts of civil, natural, and fundamental rights; and to reconstruct the philosophical foundations of modern human rights discourse.

The research hypothesis is clearly formulated. The author proceeds from the premise that, following the adoption of the Basic Laws in 1992, the Supreme Court and other Israeli courts, through their case law, succeeded in providing constitutional protection to the right to remain silent, with the Basic Law: Human Dignity and Liberty providing the normative foundation for this process. There is a logical correspondence between the object and subject matter of the research, the stated aim, the specific objectives, and the principal hypothesis.

4. Research Methodology

The methodology employed is qualitative and corresponds to the nature of the scientific problem under examination. The research is based on an analysis of decisions of Israeli courts, opinions and studies by legal experts, philosophical works, historical materials, international treaties, and other legal sources. Historical, philosophical-political, and legal approaches are combined. This methodological combination is justified by the interdisciplinary nature of the dissertation. Judicial decisions are used not only as sources for establishing the applicable legal

doctrine, but also as material through which certain normative understandings of the human person, human dignity and freedom, and the limits of state authority can be traced.

The author also identifies the limitations of the research. Owing to geographical distance, no interviews were conducted with judges, lawyers, or participants in the judicial proceedings under consideration, and the research is therefore based predominantly on the analysis of textual sources. This limitation is duly acknowledged and does not call into question the applicability of the chosen method to the principal subject matter of the dissertation.

5. Assessment of the Structure and Content of the Dissertation

The first chapter – “Human Rights, the Right to Remain Silent, and the ‘Constitutional Revolution’ in Israel” – establishes the necessary historical, political, and legal context. It examines the development of human rights in Israel, the role of human rights organisations, the position of the Supreme Court prior to the constitutional changes of 1992, the principles of constitutional law, the Basic Law: Human Dignity and Liberty, judicial activism, and the changed role of the Supreme Court following the so-called “constitutional revolution”. This chapter performs an important function within the overall logic of the research, since it demonstrates that the development of the right to remain silent cannot be understood outside the broader transformation of the constitutional protection of individual rights in Israel. I positively assess the fact that the author presents different positions regarding the nature and consequences of the “constitutional revolution”. Alongside the position associated with Aharon Barak and the understanding of the special normative status of the Basic Laws, critical views of this understanding are also taken into account. The exposition thus avoids being one-sided and reflects the existing doctrinal debate.

The second chapter – “The Principles of Constitutionalism and Natural Rights Theory as Developed by Enlightenment Thinkers” – is of key importance to the philosophical framework of the dissertation. It examines the Enlightenment, rationality, the development of modern philosophical thought, ideas of natural rights, individual autonomy, popular sovereignty, and the limitation of political power. Particular attention is devoted to John Locke, Jean-Jacques Rousseau, Immanuel Kant, and the broader context of the European Enlightenment. The author appropriately seeks the philosophical genealogy of contemporary rights beyond the confines of positive law. Among the ideas characteristic of the Enlightenment, he highlights human rationality, the understanding of political authority as deriving from the people, the purpose of government as the protection of individual rights and freedoms, and the importance of constitutional government. This theoretical foundation makes it possible to regard the right to remain silent not merely as a technical procedural safeguard, but as a concrete manifestation of the principle of individual autonomy and the limitation of state coercion.

The third chapter – “The Human Rights Discourse Developed in the 20th Century. The Notions of Human Rights and Fundamental Rights” – traces the transition from the classical theory of natural rights to the contemporary discourse of fundamental and universal human rights. It examines the relationships between civil and natural rights, the limits of human rights protection, procedural and substantive rights, formal and substantive democracy, civil rights, the universality of fundamental rights, the Universal Declaration of Human Rights, and the two International Covenants. The historical development of the right to remain silent is also examined.

The chapter is of considerable conceptual importance because it enables the specific right to remain silent to be situated within the system of fundamental rights and analysed in the context of the broader question of the universality of rights and the limits of their restriction.

The fourth chapter – “How the Right to Remain Silent Has Become a Constitutional Right in Israel? Analyses of Israeli Court Rulings” – is central to substantiating the research hypothesis. Here the author moves from the general philosophical and historical framework to a specific analysis of Israeli case law. The chapter examines protection against self-incrimination, the obligation of the Israeli police to inform a suspect of the right to remain silent, confidentiality and the production of documents, as well as the admissibility of evidence obtained in violation of the Basic Law: Human Dignity and Liberty.

The interdisciplinary character of the dissertation is most clearly manifested in this part. The analysis makes it possible to connect the philosophical idea of the autonomous and free subject with the specific limitations that constitutional protection imposes upon the coercive powers of the state. The examination of the admissibility of evidence obtained in violation of fundamental rights is also of particular interest. The author notes that a constitutional violation does not necessarily lead to the automatic exclusion of every item of evidence, but requires an assessment of the specific circumstances. The approach of Israeli case law to the “fruit of the poisonous tree” doctrine is also examined, with the rules of evidence being placed within the context of the constitutional protection of human dignity and personal liberty. I consider the fourth chapter to be particularly important to the research as a whole, since it is precisely here that the author has the opportunity to demonstrate the practical connection between the philosophical foundations of human rights and their judicial institutionalization.

6. Principal Results of the Research

The conclusion summarises the results of the research conducted and relates them to the hypothesis initially formulated. On the basis of the case law analysed, the author reaches the conclusion that, following the adoption of the Basic Laws, criminal law and criminal procedure in Israel have increasingly been placed within the framework of constitutional requirements for the protection of individual rights. The Basic Law: Human Dignity and Liberty is regarded as the normative foundation through which judicial practice elevates the right to remain silent and protection against self-incrimination to the constitutional level. Violations of these rights may also have consequences for the admissibility of the evidence obtained.

From a philosophical perspective, a significant result of the research is the elucidation of the relationship between the abstract normative categories of human dignity, freedom, and autonomy and the specific limitations imposed upon the exercise of state coercion. In this sense, the right to remain silent constitutes a particularly appropriate subject for philosophical and legal research. It places within a practical context the classical problem of the boundary between the public interest in the effective administration of justice and the necessity of protecting the individual as an autonomous bearer of fundamental rights.

7. Assessment of the Scientific and Applied Scientific Contributions

Three principal contributions are formulated in the dissertation. The first concerns the practical application of philosophical theories of human rights through judicial decisions, including within a legal system that does not have a single written constitution. The second relates to the role of judicial interpretation and precedent in transforming rights that are not

explicitly recognised as constitutional into rights possessing constitutional status. The third consists in tracing the development of the right to remain silent into a constitutional right within the specific context of the Israeli legal system.

I accept the principal direction of the contributions claimed by the author. In my view, they may be systematised into three interrelated areas. First, there is the philosophical-theoretical aspect, namely, placing the specific procedural safeguard within the context of philosophical concepts of natural rights, freedom, autonomy, and human dignity. Second, there is the interdisciplinary aspect, namely, combining philosophical analysis with an examination of constitutional and judicial practice, thereby tracing the interaction between normative ideas and institutional mechanisms. Third, there is the specific research result – the systematisation of the process through which the right to remain silent acquires constitutional significance within the context of the Israeli “constitutional revolution”, as well as the examination of the role played in this process by the Basic Law: Human Dignity and Liberty and by judicial practice.

I consider that the stated contributions derive from the aims and objectives set and are supported by the research conducted.

8. Dissertation Abstract, Publications, and Academic Integrity

The dissertation abstract presents the principal characteristics of the dissertation research – its relevance, object and subject matter, aim and objectives, hypothesis, methodology, structure, results, and stated contributions. In its principal aspects, it corresponds to the content of the dissertation.

Three publications from 2024 are listed in connection with the topic of the dissertation. They are devoted to the obligation of the Israeli police to inform a suspect of the right to remain silent, the impact of the Basic Laws on criminal law and the right to remain silent, and the impact of the Basic Law: Human Dignity and Liberty on the use of incriminating evidence. Their thematic connection with the subject matter of the dissertation is direct.

The dissertation includes a declaration of academic ethics in which the author affirms the original authorship of the work and compliance with the rules governing references to and citation of the sources used. A report from an institutional authenticity check conducted through iThenticate/Turnitin has also been submitted. The similarity index indicated in the report is 18%, with the document stating that this result falls within the permissible limits pursuant to the decision of the University Publishing Council cited therein.

9. Critical Remarks and Recommendations

Alongside the indisputable merits of the dissertation, certain critical remarks may also be made. These, however, do not alter the positive assessment, but rather identify opportunities for further refinement and deepening of the research, particularly in the event of its future publication as a monograph.

First, in certain parts of the dissertation, the historical, legal, and descriptive exposition predominates over the substantive philosophical problematisation. This is understandable in view of the specific nature of the subject matter, but an even more consistent connection between the analysis of the specific judicial decisions and the philosophical categories of

autonomy, dignity, freedom, and the legitimacy of state coercion would make the philosophical profile of the research even clearer.

Second, the theoretical context is developed too broadly in certain parts. This is particularly noticeable in the third chapter, where, alongside the directly relevant issues concerning fundamental rights, their universality, and the development of the right to remain silent, a separate case study is included that is devoted to a philosophical critique of the response of European governments to the Syrian refugee crisis of 2015. The topic is significant in itself, but linking it more directly to the central research problem would contribute to greater compositional coherence and a clearer research focus.

Third, the methodological section could be further developed by providing a more detailed account of the criteria on the basis of which the specific judicial decisions were selected, as well as by more clearly explicating the analytical procedure through which philosophical conclusions are derived from legal reasoning. This would make the methodological construction of the research even more transparent.

Fourth, a certain degree of conceptual refinement would be particularly useful in formulating the second scientific contribution, which the author defines as revealing the manner in which a court may, in practice, “create a constitution”. In my view, the results obtained could be described more precisely as a process of constitutionalization through judicial interpretation, or as the derivation of specific constitutional rights from the broader principles of human dignity and liberty. Such a clarification would enhance the precision of the claim concerning the dissertation’s contribution.

Fifth, a broader development of the comparative perspective could further enrich the research results. Comparing the Israeli model with other legal systems would make it possible to distinguish more clearly which aspects of the process analysed arise from the specific characteristics of Israeli constitutionalism and which of its characteristics have broader significance. Such a perspective is also consistent with the author’s own recommendations for future research.

10. Conclusion and Overall Assessment

The dissertation submitted by Michael Pilyavsky, entitled “*Philosophical Aspects and Development of the Right to Remain Silent in Israel*”, constitutes a completed interdisciplinary study of a significant problem situated at the intersection of the philosophy of law, human rights theory, constitutional law, and criminal law practice.

The author has clearly formulated the object, subject matter, aim, objectives, and principal hypothesis of the research. A qualitative methodology appropriate to the subject matter has been employed, drawing upon philosophical, historical, normative, and judicial sources. For the most part, the structure of the dissertation follows the logic of the problem under examination and enables a coherent progression from the philosophical and historical foundations of natural and human rights to the analysis of their specific manifestation in Israeli judicial practice.

I regard as a particularly positive feature of the dissertation the attempt to trace the relationship between the philosophical theory of natural and human rights and the institutional mechanisms through which such rights are recognised and protected. The author demonstrates

how general normative ideas concerning human dignity, freedom, and autonomy may acquire concrete consequences in determining the permissible limits of state interference in criminal proceedings.

In this context, the choice of the right to remain silent as the subject of the research is productive. It makes it possible to place one of the classical questions of political and legal philosophy – the relationship between individual freedom and the coercive power of the state – within the context of specific institutional practices and judicial decisions.

The dissertation demonstrates the author's capacity for independent research, for working with different types of scholarly and legal sources, for systematising a substantial body of material, and for formulating well-founded conclusions. The scientific results and contributions presented are related to the subject matter and aims of the dissertation.

The critical remarks made in the present review are predominantly recommendatory in nature and do not alter the positive assessment of the merits of the dissertation and the scientific results achieved. They identify opportunities for subsequent conceptual refinement, expansion of the comparative analysis, and an even stronger emphasis on the philosophical dimension of the issues under examination.

On the basis of my overall assessment of the submitted dissertation, dissertation abstract, scientific publications, and the other materials related to the present procedure, I give a positive assessment of Michael Pilyavsky's dissertation "Philosophical Aspects and Development of the Right to Remain Silent in Israel".

In view of the foregoing, I propose that the esteemed scientific jury award Michael Pilyavsky the educational and scientific degree of "Doctor" (PhD) in the doctoral programme "Contemporary Philosophical Theories", professional field 2.3. Philosophy, field of higher education 2. Humanities.

28 September 2026

Blagoevgrad

Регламент (ЕС) 2016/679 на
Европейския парламент и на
Съвета от 27.04.2016

(ASSOC. PROF. DR. BORISLAV TSEKOV)

